

Приветъ вамъ, брѣжища засмѣни,
 На вѣчнитѣ пролѣти кжтъ,
 Неранцътъ де зрѣй позлатени,
 Де миртове, лаври растжтъ.

Приветъ вамъ, егейски простори,
 Пленява ни чудний ви гледъ,
 Предъ наш'тѣ омаяни зори
 Вълшебенъ откриваме свѣтъ.

Размахътъ на сили ни тайни
 Просторъ новъ ще наиде по васъ
 И новъ друмъ къмъ бжднини саяни.
 Море, възликувай съсъ насъ!

Ликувай, и вѣчна си пѣсенъ
 Слѣй съ наш'то грѣмовно „ура“!
 Победата въ тозъ день чудесенъ
 Съсъ тебъ ни изново събра.

Море! не си чуждо за нази:
 Следъ дълги столѣтия пакъ
 Въ кристала на твойтѣ талази
 Огледва се българския стягъ.

Декември 1912 г.